מבוי העשוי כגדל. פי' רביע תס שמטותיו קטנים פחותים למבוי גדול מקני לדדין ואינן זה כנגד זה דאם כן הוו משולשין וכענין זה הם כרגלי הגדל שיש ט' שורות

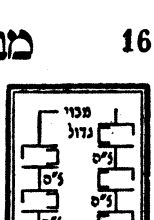

אבל זה כנגד זה אינמא לא, ולרבה דאמר זה בנגד זה אסור, הא דרב במאי מוקי לה? בזה שלא כנגד זה, תרתי למה לי? אי מדתם הוה אמינא הני מילי לזרוק אבל לטלטל אימא לא, קמ"ל. איתמר מבוי העשוי כגדל אמר אבי עושה צורת הפתח לגדול והגר בולהו מישתרו בלחי וקורה, אי"ל רבא כמאן כשמואל דאמר תורתו כסתום למה ליה צורת הפתח ועוד הא *הדא מבוי עקום דהוה בנהרדעא וחשו לה לדרב, אלא אמר רבא "עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה. אמר רב כהנא בר תחליפא משמיה דרב כהנא בר מניומי משמיה דרב כהנא בר מלכיו (ה) משמיה דרב כהנא רביה דרב ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר: פחות מארבע אמות-מניח את הקורה באלכסון, ארבע אמות-אינו מניח את הקורה אלא בנגד הקצר רבא אמר אחד זה ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא בנגד הקצר ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידהו: אימא טעמא דידי *קורה טעמא מאי, משום היכר ובאלכסון לא הוי היכר ואימא טעמא דידהו *קורה משום מאי, משום מחיצה, ובאלכסון נמי הוי מחיצה, אמר רב כהנא הואיל ושמעתתא דכהני היא אימא בה מילתא: הא דאמרת מניח הקורה באלכסון" לא אמרן אלא שאין באלכסונו יותר מעשר אבל יש באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח אלא בנגד הקצר. איבעיא להו מהו להשתמש תחת הקורה רב ורבי חייא ור' יוחנן אמרו יותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור להשתמש תחת הקורה, לימא בהא קמיפלגי דמר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה משום מחיצה? לא, דכולי עלמא קורה משום היכר והכא בהא קמיפלגי דמר סבר היכירא מלגיו ומר סבר היכירא מלבר ואיבעית אימא דכולי עלמא משום מחיצה והכא בהא קמיפלגי דמר סבר חודו הפנימי יורד וסותם ומר סבר חודו החיצון יורד וסותם. אמר רב חסדא הכל מודים בבין לחיים שאסור, בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא נעיץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו אל"ל לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור בעינן קורה ע"ג מבוי וליכא, איתיביה רב אדא בר מתנה *לרבא היתה קורתו משוכה

מבוי

מבוי עקום דהוה בנהרדעא. ממתי (ג) דחשו נמי לדשמואל לא פריך וילמדך דלמה דהתם דחשו משום דנהרדעא אתריה דשמואל הוה אבל מדחשו לדרב באתריה דשמואל פריך שפיר: **מניח** את הקורה באלכסון. פ"ה משמתם כלומר באמצע וכלן בקצרה והדין עמו שפי' כן דאי לא תימא הכי אמאי מניח את הקורה באלכסון הא בעינן קורה לכל הפחות דבוקה במבוי דתאמר בסמוך גבי ב' יתידות בשני כותלים כו' לדברי האומר אסור ואף על פי שכאן מונח רחשו אחד על גבי המבוי אין סברא לחלק וא"ת והיכי שרי להשתמש עגל האורוה הא אין כאן אלא ב' מחיצות וא"ל דאית ליה קורה משום מחילה ומאן דאית ליה *משום מחילה היו אפילו דאוריתא כדמוכח בפירקין אי נמי כיון דליהו אחד אחרך מסתמא *לא בקעי בה רבים ולא גזרו ביה רבנן הואיל ובטל לגבי מבוי אע"ג דאית ביה ד' על ד': **הבל** מודים בבין לחיים דאסור. מעמא משום דאמי הוי אפילו משום ואמי לאפוקי אבל בקורה דרחבה טפח ליכא למיחש אבל אין לפרש דטעמא דרב חסדא משום דסבר קורה משום היכר ואמי משום מחילה ומשום היכר (ז) ובין לחיים אסור ואינו יכול להשתמש אלא מן המחילה שאפילו הכא אבי אין ליה לעיל (ד' ה-) גבי היה גבוה מכ' ובא למעמו לחד ליכא קורה משום מחילה וכ"ש לחי וקא אמר בסמוך מסתברא מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיים אסור ורבא נמי אית ליה בפירקין דתרוייהו משום היכירא ובסמוך מודה רבא דאסור להשתמש בין לחיים היכא דרחב ארבעה אמות

[עיל ה. וש"נ]

[שם]

רבינו חננאל

בה. דקי"ל בחצר אע"פ שרבים בוקעין בה מותר לשלשל. אחמר מבוי העשוי כגדל. פי' מבוי ארוך ששני צדדיו יש לו מבואות קטנים פתוחין מיכן ומיכן כגון רגלי השור הנקרא גדל. ויש לו רגלים הרבה משוכות מהנה ומהנה כדתניא עד כל מרבה רגלים הוא גדל. אשקח רבא דהלכתא כותיה. עושה צורת הפתח לכולהו אחד גיסא לכל חד וחד ואידך גיסא מישתרי בלחי וקורה. והא דרבא שייכא ברב דסבר מבוי עקום תוריתו כמשולש וקאמר רב במבוי המשולש לדה"ר הלכה כת"ק דאסר עושה צורת הפתח מיכן ולחי אי קורה מיכן. הא דאמר רב כהנא רביה דרב מבוי שצדו אחד ארוך וצדו אחד קצר. פחות מד' אמות מניח קורה באלכסון. פי' אם עורף צד הארוך על הצד הקצר ד' אמות כאילו מבוי בפני עצמו הוא וצריך מחיצות כנגדו. פחות מד' אמות חשוב כמו פירצת מבוי ומחיצות של מבוי פוטרות אותו. ואסיקנא בשיש באלכסונו יותר מעשר אמות דברי הכל אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר. וכן אם בא לעשות לחי אינו עושה אותו אלא כנגד הקצר. הא דאיבעיא לן מהו להשתמש תחת הקורה רב ור' חייא ור' יוחנן אמרו מותר וקיימא כוותייהו. וסניא *) דקאמר סברי קורה משום היכר חני סבירא להו היא והיכירא מלבר. וא"ת משום מחיצה הני סברי חדדה החיצון סותם ולפיכך מותר להשתמש תחת הקורה. וכן בין לחיים נמי מותר להשתמש כו' יוחנן דאמר לתנא דר' יוחנן דאמר בין לחיים אסור והאמר משמיה דר' יוחנן מבוי שרצפו בלחיים. ס"א נפרץ בלחיים פחות מד' שפחים אליבא דרשב"ג דאמר אמרינן לבור בר' שפחים אשתמיש עם חודו הפנימי של פנימי לרבנן דאמרי לא אמרינן לבור בכי האי גוונא אשתמש עם חודו הפנימי של חיצון וכולי עלמא בין לחיים אסור. ופרקינן דשתרה לכרמלית ואקשינן אבל לדה"ר מאי שרי. יצינא באורנא וכו'. כלומר ברה"ר מותר בכרמלית אסור. ופרקינן (היאך) מצא מין את מינו ונעור. בעא מיניה רמי מרב חסדא נעץ ב' יתידות בין ב' כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו אל"ל לדברי רב ור' חייא ור' יוחנן דשרו להשתמש תחת הקורה דסברי חודה של קורה החיצונה פחות הכא אסרי דהא חודה החיצונה חוץ למבוי הוא ואין בו המחיצות מבוי לפיכך המבוי אסור. ולדברי הני דאסרי דסברי חודה הפנימית פחות הכא שרי דהא (קורה) [חודה] הפנימית פחות' פחחלת המבוי הנה רב חסדא אוקמא

*) [נלקח דל"ל וסגיא דגמ' כלי דאם קורה משום היכר הוא הכיר מלגבר ולא"ת משום מחילה כו'].

אבל זה כנגד זה. לא היא אלא כנגד זה? דלמר לעיל אבל זה כנגד זה הוי מבוי מפולש ואסור (אפילו אגר) הא דרב במאי מוקים לה בזה שלא כנגד זה ועל כרחיך כנגד" דקאמר רב לא לזוקת דהא אוקימתא מעמיה דרב 'בשלא עירבו' אבל עירבו אפילו מבוי מותר: **ברבי נפס לי.** הא תנא לה אגר שהרבים נכנסין לה בזו כו' ומילתיה דרב נמשמתייה אגר מינה מסתמא ואפילו זה כנגד זה וכל שכן בזה שלא כנגד זה ואיסור מבוי מאידך מתניתין דאגר קמנה שמעינן: **לי מפסם.** מחלר שהרבים נכנסין לה כו' דקתני רשות היחיד לגבה: **פוס פמינא.** הלי דקרי ליה רה"י: **נרוק.** כלומר מדאוריתא רה"י הוא והזורק מרה"ר לתוכו חייב: **אבל נעלמל.** בתוכו: **אימא נא.** משמריא ומדרבנן דליגזור לבנן עליה: **קפ"ל.** רב מותרת: **גדל.** שרן שיש ט' רגלים הרבה *כדתניא בתורת כהנים (פרשת שמיני) מרבה רגלים זה גדל מבוי העשוי כגדל שפחותין ט' מבואות הרבה ורחשיהן פחותין לרשות הרבים ורחשו פחות לרשות הרבים אחר: **עובפ פפם לגדול.** באחד מבני רחשין והאחרים קטנים משתרו בלחי וקורה ברחשיהן על פני רשות הרבים: **כפפן כשמואל.** דאמר מבוי עקום אורחו כסתום דהא כל מבואות קטנים הללו מבואות עקומות הן ונכנס בדרך זה ויוצא בדרך זה וקאמרת לא בעי תיקון לעקומותיהו כשמואל: **פ"ג נפס לי עורם פפם.** אמאי אגרכא עורת פתח לגחול הא אינו נמי אין פיטשין מכוונין: **ופוד פפ פפוא מבוי** (ב). דהוה באתריה דשמואל בנהרדעא ותנו ליה לדרב כדאמר לעיל רמו עליה חומריה דרב וחומריה דשמואל: **עובפ עורם פפם לכולהו.** הקטנים: **פפר ניפפ.** בעקומותיהן לגד מבוי גדול: **ומיירך ניפפ.** לרשות הרבים משתרי בלחי לו קורה: **לידו אחד ארוך.** ונמשך סותמו לרשות הרבים יותר משתל הקני *כזה: **אם פחות מארבע אמות.** שדף זה על חבירו מניח קורה באלכסון ושתמש כלן באורוכה וכלן בקצרה: **ארבע אמות אינו מניח קורה.** על רחב כותל הארוך אלא כונס לפנים מרחבו כנגד רחב כותל הקצר ומניחה: **ובאלכסון לא פוי פיכרא.** שהרחבה בני מבוי נמשכין ומשתמשין ברה"ר חוץ מכנגד כותל הקצר אומר מותר להשתמש ברשות הרבים לפי שלין לתוכו דומה שיהא מן המבוי: **אמין באלכסונו יותר מעשר.** שהמבוי קצר לרחבו הרבה ולין ברוחבו ובארכבו אמות הנמשכין להמרך יותר מעשר: **אבל יש באלכסונו יותר מעשר.** נמלא פחות רחב מעשר שהרי כל תחת הקורה הוי פתח: **אפו לשמשפ פפם פקורה.** חלל מבואות קלי: **קורה משום מחילה.** ומודו הפנימי יורד וסותם הלכך אסור דמן המחילה ולפנים בני אשמעתא: **מר סבר פיכרא.** להך מגוולי בעינן ולד הפנימי הוי להו היכר ואסור להשתמש מן היכר ולמון: **מלבר.** לגבי רשות הרבים דהייט לד החיצון: **מר סבר חודו הפנימי יורד וסותם.** נמלא תחת הקורה מן המחילה ולמון ואסור: **אבל פוריס.** במבוי שלין בו קורה והכשירו בלחי שאסור להשתמש בין לחיים כלומר כנגד הלחי והלי דנקט בין לחיים לאמבואות מוכח קלי: **נמן שפי יפידום.** קביליי"ם נעוצות **לדברי הפוסר.** להשתמש תחת הקורה בכל מבואות דטעמא משום חודו הפנימי יורד וסותם: **פפיר.** כלן להשתמש במבוי הזה לגבי הך קורה שהיה על גבי מבוי דכיון דחודו הפנימי סותם נמלאת סתימת הקורה דבוקה לכתלים וסתימה מעלייתא היא: **לדברי הפפיר.** להשתמש תחת הקורה אלמא חיצון יורד וסותם אוסר כל המבוי הזה עד שיביאו קורה אחרת דאין הסתימה מחוברת לכתלים ויש חויר ביניהם והכא לאו מחילה ממש הוא להכשיר הפסק חויר שמכלן ומכלן ע"י לבוד:

אבל יש באלכסונו יותר מעשר. נמלא פחות רחב מעשר שהרי כל תחת הקורה הוי פתח: **אפו לשמשפ פפם פקורה.** חלל מבואות קלי: **קורה משום מחילה.** ומודו הפנימי יורד וסותם הלכך אסור דמן המחילה ולפנים בני אשמעתא: **מר סבר פיכרא.** להך מגוולי בעינן ולד הפנימי הוי להו היכר ואסור להשתמש מן היכר ולמון: **מלבר.** לגבי רשות הרבים דהייט לד החיצון: **מר סבר חודו הפנימי יורד וסותם.** נמלא תחת הקורה בין לחיים ואסור להשתמש בין לחיים אסור דנקט בין לחיים לאמבואות מוכח קלי: **נמן שפי יפידום.** קביליי"ם נעוצות בכותל בשוכו שלגד רשות הרבים ונמלאת קורה שעליהן בולטות ונמסכת לחוץ יותר מן הכתלים וחודה הפנימי דבוק וסמוך לכותל* כזה: **לדברי הפוסר.** להשתמש תחת הקורה בכל מבואות דטעמא משום חודו הפנימי יורד וסותם: **פפיר.** כלן להשתמש במבוי הזה לגבי הך קורה שהיה על גבי מבוי דכיון דחודו הפנימי סותם נמלאת סתימת הקורה דבוקה לכתלים וסתימה מעלייתא היא: **לדברי הפפיר.** להשתמש תחת הקורה אלמא חיצון יורד וסותם אוסר כל המבוי הזה עד שיביאו קורה אחרת דאין הסתימה מחוברת לכתלים ויש חויר ביניהם והכא לאו מחילה ממש הוא להכשיר הפסק חויר שמכלן ומכלן ע"י לבוד:

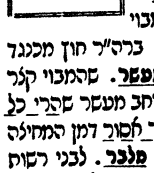

משוכה

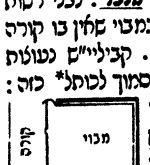

משוכה

נוסחא/מקבה
דעות המקום המבוי הגדול כנגד

נוסחא/מקבה
דעות
△ במבוי שצדו אחד קצר וצדו אחד ארוך - איפה מניחים את הקורה

תת נושא: קורה משום היכר קורה משום מחיצה

נוסחא: מהו להשתמש תחת קורה של מבוי — מה אומרים

מקבה
△ קמיפלגי. הסברים לתת נושא

נוסחא: שימוש
1. בין לחיים
2. טלטול במבוי שהקורה אינה ממש על גבה אלא משוכה ממנה

מקבה
ר"חסדא/רבא

כמורת השים

רש"ל מ"ש ועי' במהרש"ל

** הא אוקמינן המקיר בחצר מרבית נכנסין לה אבל טוא כנגד נה

* אבל מה אומרים הא דר' יוחנן בר אבא אמר רב מתני טעמא דר' אלעזר

(*) סימון זה מקשר גמ' זו עם הגמ' דלעיל ו:

[עיל ו:] עם הגמ' דלעיל ו:

הגהות הב"ח

(ה) נס' מקמי' דרב כהנא בר מלכיו (מקמיה דרב כהנא רביה דרב וכו' רביה דרב) תא"מ ונ"ב פ"ל משמיה דרב כהנא רבה ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו סיינו רב כהנא רבה: (ב) רש"י ד"ה ושוד הא סחוא מבוי עקום דהוה: (ג) תוס' ד"ה והא סחוא וכו' דהא דחשו לדשמואל משום: (ד) ד"ה הכל וכו' קורה משום היכר ולחי משום מחילה ומשום הכי בין לחיים אסור דאיתו יכול:

גליון הש"ם

ברש"י ד"ה גדל. כתוספ' בתוספ' בכנים. והא בחולין דף סו ע"ב: תוס' ד"ה מנין לא מחילה הקורה. משום מחילה הוי אפי' לאוריתא. עי'

לקמן דף סו ע"ח תד"ה קורה: **באא"ד** לא נקבי. עי' נר"ן ס"ק דסוכה דף ולא ע"ח ד"ה גרסינן: